

дители на гълъбетъ, че ловецътъ непрѣ-
станно търчи по тѣхъ, и глѣда дѣ ще
паднѣтъ на земятъ, продума на другаре-
тъ си: „Видите ли какъ търчи по насъ
нашійтъ гонитель и непріятель за да ны,
както и да ю, улови? и наистина, той ще
ны улови ако сѣ така направо хвърчимъ;
но знаете ли що щѣ ви кажѣ? За да ни
остави веднѣжъ за секога мирни и спо-
койни, хайде да прѣхвъркнемъ прѣзъ тѣзи
бърда и прѣзъ тѣзи стремнины; а недалече
отъ тука ся намира една урвина, въ коюто
живѣе единъ пѣлхъ — мой най-искренъ
пріятель — тапа като отидемъ при него,
той ще ни веднѣга прѣгрызе мрѣжѣтъ и
ще ны освободи отъ това робство.

Така и стана. Гълъбетъ, по мѣдрія
сѣвѣтъ на прѣдводителя си, зехъ другъ
пѣтъ въ хвърчаніето и исчезнахъ отъ очи-
тъ на непріятеля си.

Това нѣщо непомалко интересувахе
и гарванътъ, който искаше да види какъ
ще ся свърши тази чудна случка, и да ли
ще могѣтъ да ся избавѣтъ гълъбетъ отъ
мрѣжѣтъ, та и той, когато бы му ся слу-